

Rónai Mihály András Bar Micvója

בן־חמש שנים למקרא, בן־עשר שנים למשנה, בן־שלוש עשרה למצות:
 „Az öt éves fiú a Tóra tanulmányára érett, a tíz éves a Misnáéra, a tizenhárom
 éves a vallástörvények gyakorlására.“ (Abóth V. 24.)

PESTI IZRAELITA HITKÖZSÉG

אשרי המיטיבין ההלכות כמות יתה Boldogok, kiknek feddhetetlenek az ő
 útjaik, kik az Örökkévaló tanai szerint
 járnak;

אשרי נצרו עדהו בכלילם ירושהו: Boldogok, kik megőrzik az Ő bizonyosságait
 s teljes szívvel keresik Őt“ (Zsoltárok,
 119, 1—2, v.)

74 szám. Budapest, 19 26 március hó 23

ISTEN ÁLDÁSÁT KÉRJÜK

Rónai Mihály András testvérünkre,

ki abból az alkalmából, hogy Isten kegyelme megérnie engedte 13 életévét
 azt a kérelmét intézi hozzánk, hogy ősi hagyományunk és vallástörvényünk
 szerint szent Tóránk elé járulhasson s a hitközség színe előtt mint

בן מצוה

tehessen vallomást Izrael közösségével való együttérzéséről s arról a szilárd
 elhatározásról, hogy mint hitfelekezetünknek vallástörvényekre érett és köte-
 lezett tagja, kész ezeknek követésére szívének teljes hűségével és minden
 tehetségével egész életén át.

Kedves ifjú hittestvérünk! Szíves örömmel teljesítjük kérésed s üd-
 vözetünk kapcsán tudósítunk, hogy a fasori - -utcai templomban
 19 26 évi március hó 27 -ikán tartandó istentiszteleten mint

העבר Mordechai Léó בן Meir neveden

fogunk a Tóra elé való járulásra fölhivatni.

גארותכם ערבו! Légy szilárd és kitartó! S legyél a szilárd és kitartó Izrael Istenétől!

PESTI IZR. HITKÖZSÉG ELŐELNÖKSÉGE

[Handwritten signature]

szertartási elnök.

Rónai Mihály András [1913--1992] bár micvójáról szóló irat 1926-ból.

Mityuék családjában nem volt semmilyen vallásosság, de nyilván valamilyen módon tartották a hagyományokat, hiszen volt bár micvója. Ennek a dokumentuma itt látható.

Férjemnek volt egy szokása, hogy amikor megjelent az első cseresznye, és vettünk, mielőtt evett volna, fejére tett kézzel -- hiszen nem lehet fedetlen fejjel -- bróhót [(héber) áldás] mondott. Ez valahogy megmaradt. Most is az első cseresznyét neki adom, odateszem az asztalára, s eszembe jut mindez.

Nem tartotta a vallást, de úgy, mint a papa, fontosnak tartotta a zsidóságot, a zsidóságát. Rengeteg cikket írt az "Új Élet"-be 1947-től kezdve, s mindig az első oldalon hozták. Címek: Pogányok ellen, Levél az igazakhoz, Kortes beszéd, Lehel kürtje. Zsidó meg a pántlika. Olyan cikke is van, ahol megírja pontosan, hogy a zsidósággal milyen kapcsolatban van ?. Nagyon fontos írás a Solymosi Eszter vére. Most megint elszedték. Azt mondják, az interneten is rajta van.

Kifejezetten az írásai miatt nevezték ki, illetve választották meg 1958-ban a Magyar Izraeliták Országos Képviselőtanácsának tagjává, majd hitközségi elöljárónak és dísztagnak. De ő csak írt, nem vett részt gyakorlatban a hitközségi életben, annak szervezésében.